

Sygn. akt IV U 431/15

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2015 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Tarnowie

w składzie: SSO Kazimierz Kostrzewa

po rozpoznaniu w dniu 12.05.2015 r. w Tarnowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy S. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od decyzji z dnia 09.03.2015 r. znak: (...)

postanawia

odrzuć odwołanie

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 09.03.2015 r. odmówił odwołującemu się prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Uzasadniając decyzję organ rentowy podał, iż Lekarz Orzecznik Oddziału orzeczeniem z dnia 10.02.2015 r. nie uznał odwołującego za całkowicie niezdolnego do pracy.

W dniu 07.05.2015 r. S. M. wniósł skierowane do Sądu Okręgowego w Tarnowie odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Odwołujący się podnosił, iż nie zgadza się orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS odnośnie poprawy jego stanu zdrowia, który w jego ocenie uzasadnia nadal uznanie go za osobę całkowicie niezdolną do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego odrzucenie na zasadzie art. 477⁹ § 3¹ k.p.c. Organ rentowy wskazał, że przedmiotowa decyzja została wydana na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika z dnia 10.02.2015 r. stwierdzającego, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy. Od powyższego orzeczenia odwołujący się nie wniósł sprzeciwu do Komisji Lekarskiej w terminie 14 dni przewidzianym w art. 14 ust 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 39 poz. 353.) - pomimo stosownego pouczenia w tym zakresie, ani też nie złożył wniosku o przywrócenie terminu na dokonanie tej czynności.

ZUS podniósł ponadto, że odwołujący się nie wskazuje w odwołaniu nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, a odwołanie oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia.

Sąd rozważył co następuje:

Odwołanie S. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 09.03.2015 r. podlega odrzuceniu na podstawie art. 477⁽⁽⁹⁾⁾ § 3⁽⁽¹⁾⁾ kpc.

Stosownie do treści powołanego przepisu Sąd odrzucił odwołanie w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, jeżeli osoba zainteresowana nie wniosła sprzeciwu od tego orzeczenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie jest oparte wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia. Jeżeli odwołanie opiera się także na zarzucie nierozpatrzenia wniesionego po terminie sprzeciwu od tego orzeczenia, a wniesienie sprzeciwu po terminie nastąpiło z przyczyn niezależnych od osoby zainteresowanej, Sąd uchylił decyzję, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie. W takim przypadku organ rentowy kieruje sprzeciw do rozpatrzenia do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W niniejszej sprawie orzeczeniem z dnia 10.02.2015 r. Lekarz Orzecznik nie uznał odwołującego za osobę całkowicie niezdolną do pracy. Odpis tego orzeczenia doręczono odwołującemu w dniu 16.02.2015 r. za pośrednictwem (...) (akta ZUS). Przedmiotowe orzeczenie, które organ prawidłowo doręczył odwołującemu zawiera pouczenie w przedmiocie przysługującego badanemu prawa do wniesienia sprzeciwu do Komisji Lekarskiej ZUS, właściwej ze względu na miejsce zamieszkania, w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia. Odwołujący się nie złożył sprzeciwu od orzeczenia Lekarza Orzecznika Oddziału w ustawowym terminie 14 dni .

Terać odwołania nie wskazuje, iż odwołujący się w jakikolwiek sposób usprawiedliwia uchybienie terminu, w szczególności przyczynami od niego niezależnymi. Odwołujący się jednocześnie nie wskazuje żadnych nowych okoliczności dotyczących niezdolności do pracy powstałych po dniu wydania orzeczenia przez Lekarza Orzecznika, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia oraz ponowne rozpoznanie sprawy na podstawie art. 477⁹ § 2¹ k.p.c.

Zgodnie z art. 14 ust 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2004 r. nr 39 poz. 353.) - od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu, w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tego orzeczenia.

Ust 2c powołanego przepisu stanowi, iż Komisja Lekarska nie rozpatruje sprzeciwu wniesionego po terminie. W uzasadnionych przypadkach Zakład, na wniosek osoby zainteresowanej, może przywrócić termin na wniesienie sprzeciwu, w tym w szczególności w razie odrzucenia przez Sąd odwołania od decyzji w przypadku określonym w art. 477⁹ § 3¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego.

W świetle powyższego odwołanie S. M. od zaskarżonej decyzji organu rentowego z dnia 09.03.2015 r. należało odrzucić w oparciu o art. 477⁽⁽⁹⁾⁾ § 3⁽⁽¹⁾⁾ k.p.c. Odwołujący bowiem, mimo prawidłowego pouczenia nie wniósł w ustawowym terminie 14 dni sprzeciwu do Komisji Lekarskiej od orzeczenia Lekarza Orzecznika, a odwołanie od wydanej w wyniku przedmiotowego orzeczenia decyzji oparte jest wyłącznie na zarzutach dotyczących przedmiotowego orzeczenia.